

(...) 55/18

UZASADNIENIE

Małoletnia M. M. (1) zastępowana przez matkę J. M. wniosła o podwyższenie alimentów należnych jej od ojca R. M. (1) do kwoty po 700zł m-cznie (k. 2).

R. M. (1) zażądał oddalenia powództwa w sprawie, powołując się wyłącznie na brak możliwości zaspokojenia roszczeń córki (k. 9).

Sąd ustalił co następuje:

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2012r. w sprawie IIIRC 314/12, Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od R. M. (1) na rzecz M. M. (1) alimenty w kwocie po 430zł m-cznie.

Rozstrzygnięcie to zapadło na podstawie uzgodnienia rodziców małoletniej.

dowód – akta IIIRC 314/12 – k. 34 protokół, k. 37 wyrok

M. liczyła sobie wtedy 7 lat i chodziła do I klasy szkoły podstawowej. Mieszkała z matką u dziadków macierzystych. Była na utrzymaniu matki, która oceniała wydatki z tym związane na kwotę po ok. 100zł m-cznie.

J. M. pracowała wówczas jako sprzedawca-kasjer we (...) Sp. z oo, gdzie zarabiała po ok. 1230zł m-cznie. Posiadała samochód osobowy O. (...), rocznik 2002. Dawała swoim rodzicom po 500zł m-cznie tytułem partycypacji w opłatach mieszkaniowych.

dowód – akta IIIRC 314/12 – k. 13 zaświadczenie, k. 15 zeznania matki dziecka

R. M. (1), z zawodu kierowca mechanik, był w tamtym czasie zatrudniony na cały etat jako kierowca samochodu ciężarowego w transporcie międzynarodowym w (...) Logistyka Sp. z (...). Otrzymywał tam wynagrodzenie w kwocie po ok. 1100zł m-cznie. Ponadto miał diety po 35euro tygodniowo. Nie posiadał żadnego majątku.

Mieszkał z narzeczoną w K., w kupionym przez nich wspólnie lokalu. Zaciągnęli w tym celu kredyt w kwocie 53tys.zł, który spłacali w ratach po 380zł m-cznie. Nie mieli wspólnych dzieci, choć narzeczona pozwanego była z nim w ciąży. Korzystali z pomocy finansowej rodziców narzeczonej R. M..

Pracowała ona w swoim zawodzie fryzjerki, zarabiając po ok. 1140zł m-cznie.

dowód – akta IIIRC 314/12 – k. 10 zaświadczenie, k. 16 zeznania pozwanego

Obecnie M. mieszka dalej ze swoją matką u dziadków macierzystych.

J. M. jest zatrudniona we Fundacji (...) jako pracownik administracyjno – biurowy za wynagrodzeniem po ok. 1560zł m-cznie. Korzysta nieraz z pomocy swojego brata, który jest chrzestnym córki. Nie pobiera żadnych świadczeń na dziecko z opieki społecznej.

Matka dziewczynki jest właścicielką samochodu osobowego C. (...), zakupionego przed 5 laty, po poprzedniej sprawie alimentacyjnej, m.in. za pieniądze uzyskane ze sprzedaży poprzedniego auta. Daje swoim rodzicom po 400zł m-cznie, tytułem partycypacji w opłatach mieszkaniowych swoich oraz córki.

Wymieniona posiada wreszcie kredyt za meble dla dziecka, z ratą po 125zł m-cznie i drugi kredyt za łóżko dla M., z ratą po 140zł m-cznie.

dowód – akta IIIRC 55/18 - k. 3 zaświadczenie, k. 25-30 faktury i paragony,

k. 34 zaświadczenie, k. 43-44 zeznania matki dziecka

R. M. (1) do końca grudnia 2017r. pracował przez 3 m-ce jako kierowca w firmie (...), skąd zwolnił się na zasadzie porozumienia stron. Ostatnio zarabiał tam po 2700zł netto m-cznie.

Jeszcze wcześniej w taki sam sposób (porozumienie stron) rozstał się z poprzednim pracodawcą, czyli firmą (...), gdzie zarabiał po 3200zł netto m-cznie.

Aktualnie pozwany jest zatrudniony jako kierowca samochodu ciężarowego w firmie transportowej, za wynagrodzeniem po 2400zł brutto m-cznie.

Jest właścicielem samochodu osobowego B., zakupionego w lutym 2018r. za kwotę 14.600zł.

Na swoje własne utrzymanie wydaje średnio po 550zł m-cznie.

Mieszka sam, gdyż rozstał się ze swoją partnerką w listopadzie 2017r. Na wspólne z nią dziecko płaci alimenty po 400zł m-cznie.

Była partnerka pozwanego jest współwłaścicielką zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego. Pozwany nie potrafił wyjaśnić, dlaczego sam ponosi wszystkie koszty utrzymania tego locum.

Obecnie utrzymuje on osobiste kontakty z M.. Spotyka się z nią, m.in. jeżdżą wspólnie na basen, do parku trampolinowego.

dowód – k. 41 umowa o pracę, k. 44-45 zeznania p[ozwanego

Na rynku pracy oferowane jest zatrudnienie dla kierowcy zawodowego, z możliwym do osiągnięcia wynagrodzeniem od 3500 do nawet 4500zł m-cznie.

dowód – k. 14-24

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczegółowo zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

W szczególności Sąd nie uznał za miarodajne zapewnienia powódki, że obecne koszty utrzymania małoletniej M. wynoszą po ok. 1200zł m-cznie (k. 43). Nie potwierdzały tego w żadnej mierze przedstawione przez matkę dziecka dowody materialne (k. 25-30). W związku z tym Sąd, mając na uwadze przesłanki określone w art.233§1kpc uznał, że twierdzenie J. M. na ten temat było gołosłowne i złożone wyłącznie na użytek niniejszej sprawy. W ślad za tym Sąd przyjął, iż aktualne usprawiedliwione potrzeby dziecka, łącznie z udziałem w kosztach utrzymania mieszkania, wynoszą maksymalnie po ok. 1000zł m-cznie.

Sąd nie przyjął też za wiarygodne zeznania J. M., że daje teraz swoim rodzicom po 600zł m-cznie tytułem partycypacji w opłatach mieszkaniowych (k. 43). Sama J. M. złożyła bowiem do akt sprawy oświadczenie swoich rodziców, z którego wynikało, iż daje im obecnie po 400zł m-cznie (k. 32).

Co do pozwanego Sąd nie podzielił jego stanowiska, że nie jest on aktualnie w stanie zapłacić córce większych niż dotychczasowe alimentów (k. 9). Szczegółowe wyjaśnienia poglądu Sądu na ten temat znajduje się w dalszej części tego uzasadnienia (por. rozważania prawne).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji. Wreszcie obie strony procesu nie zgłaszały jakichkolwiek uwag, czy zastrzeżeń w przedmiocie wiarygodności tych dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.138kro w zw. z art.135§1kro, w razie zmiany stosunków można m.in. żądać podwyższenia wysokości skonkretyzowanego wyrokiem sądowym obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Pozwany podstawą faktyczną swojego stanowiska procesowego w tej sprawie (żądanie oddalenia powództwa), uczynił wyłącznie twierdzenie, że nie stać go na podwyższenie alimentów dla małoletniej powódki (k. 9). Nie kwestionował natomiast wcale, iż potrzeby córki wzrosły w porównaniu z tymi, jakie istniały w czasie sprawy IIIRC 314/12.

W związku z tym, przedmiotem sporu między stronami była wyłącznie kwestia aktualnych możliwości płatniczych pozwanego w rozumieniu art. 138kro w zw. z art.135§1kro.

Analizując twierdzenia pozwanego w tym zakresie, Sąd dokonał ich oceny z punktu widzenia treści art.136kro.

Przepis ten służy ochronie uzasadnionego interesu osoby uprawnionej do otrzymania alimentów przed nieusprawiedliwionymi ważnymi i obiektywnymi przyczynami działaniami zobowiązanego, które sprawiły, że utracił dotychczasowe zatrudnienie, podjął mniej zyskowną pracę, albo zrzekł się prawa majątkowego.

Działania takie uznaje się z mocy art.136kro za niebyłe. Sankcja ta nie dotyczy zobowiązanego jedynie wtedy, gdy z istotnych w świetle zasad doświadczenia życiowego i zasad moralnych przyczyn dochodzi do pomniejszenia jego majątku i źródeł dochodów (zob. uchwała Sądu Najwyższego IIICZP 178/94, a także „Kro. Komentarz”, L. N., Wyd. 4, str. 990, teza 2).

Przenosząc powyższe na grunt ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd przede wszystkim zauważył, że pozwany sam przyznał, iż w minionych 3 latach dwukrotnie zwolnił się z poprzednich miejsc pracy na zasadzie porozumienia stron. Zarabiał zaś tam odpowiednio po 2700 i 3200zł netto m-cznie, a więc znacznie więcej niż u obecnego pracodawcy, gdzie otrzymuje zaledwie po 2400zł brutto m-cznie.

Takiego zachowania pozwanego nie można było żadną miarą potraktować jako całkowicie niezależnej od niego utraty dotychczasowych możliwości płatniczych w rozumieniu w zakresie alimentów na małoletnią powódkę.

Wprost przeciwnie, zachowanie takie odpowiadało zdaniem Sądu przesłankom opisanym w art.136kro. W konsekwencji Sąd przyjął, że nie mogło ono powodować dla pozwanej żadnych negatywnych następstw w zakresie należnych jej od powoda świadczeń alimentacyjnych.

Za trafnością takiego stanowiska przemawiało dodatkowo to, że z przedłożonych przez matkę małoletniej ofert pracy wynikało, że poszukiwani są kierowcy z kwalifikacjami pozwanego, którym oferowane jest wynagrodzenie w kwotach od 3500 do 4500zł m-cznie. Pozwany nie kontestował wcale wspomnianych ofert. W szczególności nie podnosił, że są one już nieaktualne.

W taki sam jak przed chwilą podano, negatywny sposób, należało ocenić fakt nabycia przez pozwanego w lutym b.r. samochodu B. za kwotę 14.600zł.

Decydując się na taki wydatek, pozwany powinien mieć świadomość obowiązku alimentacyjnego względem córki oraz konieczności jego okresowej waloryzacji. W ślad za tym winien rozważyć, czy wydatkowanie wspomnianej kwoty na auto nie wpłynie na zmniejszenie się jego zdolności płatniczych w zakresie alimentów na córkę, tym bardziej, że art.135§1kro jako takowe traktuje nie tylko możliwości zarobkowe, ale także majątkowe.

Dlatego zgodnie z art.136kro, sumę przeznaczoną przez pozwanego na zakup samochodu należało potraktować jako potencjalne źródło finansowania przez pozwanego zwiększonych świadczeń alimentacyjnych dla córki.

Niezależnie od tego Sąd zwrócił wreszcie uwagę, że wedle twierdzeń samego pozwanego, ponosi on sam wszystkie opłaty za mieszkanie (kwota ok. 650zł m-cznie). Formalną współwłaścicielką tego lokalu jest natomiast partnerka pozwanego, która niewątpliwie powinna partycypować w połowie kosztów jego utrzymania.

Powyższe sprawiało, że wyegzekwowanie przez pozwanego od partnerki omawianego obowiązku, zapewniłoby jemu środki finansowe na oczekiwaną przez stronę powodową podwyżkę alimentów. Pozwany nie przedstawił zresztą Sądowi żadnej sensownej i przekonującej argumentacji na rzecz zasadności przyjęcia, że powinien ponosić sam wszystkie koszty utrzymania wspomnianego przed chwilą mieszkania i to w sytuacji, gdy płaci ustalone przed Sądem alimenty na posiadane z partnerką kolejne dziecko.

Mając zatem na uwadze wszystkie przywołane przed chwilą okoliczności należało orzec jak w punkcie 1 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności wyroku w części zasądzającej alimenty nadano na podstawie art.333§1pkt.1 oraz art.782§1 i 1082kpc (punkt 2 wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych w sprawie oparto na treści art. art.96ust.1pkt.1, art.113ust.1 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (punkt 3 wyroku). Pozwany nie wnosił zresztą wcale o ew. zwolnienie od obowiązku ich poniesienia w razie przegrania sprawy.